

ZAŠTO ŽENE PLAČU?

Jedan je dječčić upitao svoju majku:

“Zašto plačeš?”

“Zato što sam žena” - odgovorila mu je.

“Ne razumijem” – rekao je dječak.

Mama ga je samo zagrlila i rekla:

“Nikad i nećeš.”

Kasnije je upitao oca. “Zašto mi se čini da mama uvijek plače bez ikakva razloga?”

“Sve žene plaču bez ikakva razloga” – bilo je jedino što je tata znao reći.

Dječčić je odrastao i postao muškarac, i još uvijek se pitao zašto žene plaču.

Naposlijetku je nazvao Boga. Kad ga je dobio, upitao ga je:

“Bože, zašto se žene tako lako rasplaču?”

Bog odgovori:

“Kad sam stvarao ženu, htio sam da bude posebna.

Dao sam joj ramena dovoljno jaka da nosi svu težinu ovog svijeta, a opet dovoljno nježna da može pružati utjehu. Dao sam joj unutrašnju snagu da podnese porod i odbijanje koje joj toliko puta dolazi od njezine djece.

Dao sam joj čvrstinu koja joj omogućuje da ide dalje kada svi drugi odustanu, i da se brine za svoju obitelj u vrijeme bolesti i nevolje bez prigovora.

Dao sam joj osjećajnost da voli svoju djecu bez obzira na sve, čak i kad ju je njezino dijete veoma povrijedilo.

Dao sam joj snagu da nosi svoga muža kroz njegove pogreške i načinio sam je od njegova rebra da bi štitila njegovo srce.

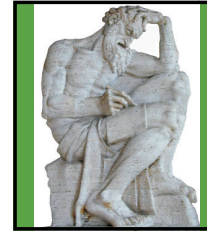
Dao sam joj mudrost da zna da dobar muž nikada ne bi povrijedio svoju ženu, ali povremeno testira njezinu snagu i odlučnost da postojano bude uz njega.

I napokon, dao sam joj suzu da je isplače.

To je samo njezino i ona to može koristiti kad god joj zatreba.

Vidiš, sine moj, njena ljepota nije u odjeći koju nosi, ni u njezinu izgledu, ni u frizuri. Njezina se ljepota mora vidjeti u očima. Suze peru oči da budu čiste, prozirne, jer kroz njih se vidi i ulazi u njezino srce, tamo gdje je ono najvrjednije - ljubav.”

Autor nepoznat

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

XXIX. NEDJ. KROZ GOD. - 16.X.2011.

Broj: 42(229)

Čija je ovo slika i natpis?

Današnje evanđelje, Mt 22, 15-21

POVIJESNO BESMISLENO LICEMJERJE

Vatikanski dnevnik *L'Osservatore Romano* objavio je 5.10.2011. uvodnik iz pera Lucette Scaraffie o odluci britanske TV-postaje BBC da u datiranju vremena ignorira Kristovo rođenje. Prenosimo ga u cijelosti. Ne samo zbog aktualnosti događaja, nego također, da čitatelji Svetog imena dobiju još neke korisne informacije o sličnim inicijativama u prošlosti pa da ih mogu i uspoređivati.

Vijest da je BBC odlučila promijeniti definiciju datiranja – zamijenivši uobičajene kratice prije Krista i poslije Krista s općenitom „našom erom“ kako ne bi vrijeđala vjernike drugih religija – nije pobudila velike reakcije, osim kod brojnih nekršćana koju su dali do znanja da uopće nisu bili uvrijeđeni zbog tradicionalnog datiranja.

Kao i u prethodnim slučajevima, takva odmjerena i uljudna stajališta nisu dirnula rukovodstvo britanske televizije. Zapravo, sasvim je razvidno da je poštivanje drugih religija samo izlika, jer oni koji žele izbrisati svaki trag kršćanstva iz kulture Zapada su neki zapadni laici.

Zasigurno ne događa se to prvi put. Pokušaj da se promjeni datiranje dolazi iz vremena Francuske revolucije koja je nametnula novi kalendar u kojem je računanje vremena započinjalo sa 14. srpnjem 1789., tradicionalno danom početka revolucionarnih previranja, izmišljajući nova imena mjeseca, i, naravno, brišući kršćanske blagdane zamijenivši ih „revolucionarnim“. Tjedni, da bi se izbrisala nedjelja, zamijenjeni su dekadama. Taj kalendar je trajao kratko, do 1806., kada ga je ukinuo Napoleon. Novi je kalendar bio lažan, te ruglo i za najžešće prosvjetitelje.

Drugi je pokušaj učinio Lenjin, koji je promijenio kalendar počevši računanje vremena od državnog udara 24. listopada 1917., a ostao je na snazi do 1940. Zamijenio je tjedan sa razdobljem od pet dana, jasno, zamijenivši kršćanske blagdane s datumima važnima za revoluciju. Ni taj pokušaj nije bio odviše uspješan, jer se paralelno upotrebljavao i gregorijanski kalendar, kako bi se moglo imati odnose sa svijetom. Isto tako se dogodilo i sa računanjem vremena od marša na Rim, kojim je započelo razdoblje fašizma, koje je nametnuo Mussolini, a koji je, međutim, usporedno zadržao tradicionalni kalendar ne želeći ga zamijeniti.

Ukratko, zamisao ukidanja kršćanskog kalendara ima svoje najgore pretходnike, s brojnim propalim pokušajima. Treba reći da se BBC ovoga puta ograničava na promjenu izraza, a ne računanja vremena, iako se ne može negirati da je učinila čin licemjerja, licemjerja onih koji se prave da ne znaju zašto je upravo taj trenutak odabran za početak računanja vremena.

Nijekati povijesno-revolucionarnu ulogu dolaska Krista na zemlju, koju su prihvatili i oni koji ga ne priznaju Božjim Sinom, ogromna je glupost. S povijesnog stajališta to znaju i Židovi i muslimani.

Kako se može netko pretvarati da ne zna da se tek od tog trenutka u svijetu uprisutnila ideja da su sva ljudska bića jednaka, jer su svi djeca Božja? Načelo na kojem se zasnivaju ljudska prava, na osnovu kojeg se prosuđuju narodi i vladari, načelo koje do tog trenutka nitko nije iznio i na kojemu se zasniva kršćanska tradicija.

Zašto ne priznati da se od tog trenutka svijet promijenio? Da su nestali tabui i materijalne nečistoće i da je priroda oslobođena od prisutnosti nadnaravnog upravo zato jer je Bog transcendentan? (Ljudi su naime prirodi pripisivali neke nadnaravne sile čega se ona tek objavom Isusa Krista definitivno oslobodila - *vl. op.*) Iz te stvarnosti rodila se mogućnost za europske narode da otkriju svijet, a za znanstvenike da počnu s eksperimentalnim proučavanjem prirode koje je dovelo da nastanka moderne znanosti.

Zašto onda nijekati čak kulturni dug koji civilizacija ima prema kršćanstvu? Nema ništa više protupovijesnog i nesmislenijeg. To su i Židovi i muslimani jasno razumjeli. Nije to pitanje vjere već razuma. I ovoga puta.

HODOČASTILI SMO NA
TRSAT
09. listopada 2011.

Marijo, ti mila Majčice,
pred tobom padamo ničice.
Čuj žalosti, boli tužan glas!
Ah, spasi Majčice, spasi nas!

Riški hodočasnici
na Trsatu
pred kipom
bl. pape
Ivana Pavla II.